

מוסיקה בלי מסחר

יום אחד, לפני 15 שנה, החליט משה קניוק, מנהל המוזיאון בתל אביב, כי הקשר בין הציון, הפיסול והמוסיקה אינו שותפות אמנותית בלבד. הלך ואירגן קונצרטים קאמריים באולם המוזיאון, ואת ההכנסות חילק בין האמן והאמנות: למנגינים ולמוזיאון. באותה שנה, נערכו במזרח יואון ששה קונצרטים בלבד. בעונה שעבירה, הגיע מספר הקונצרטים במוזיאון ל-40 ומעלה. ובמשך הזמן הזה, היה המוזיאון המקום היחידי בארץ, שבו משרתת האמנות את הקהל יאת האמנות. תמונות ופסלים רבים נרכשו תמורת הכנסות הקונצרטים. במשך 15 שנות הקונצרטים במוזיאון תל אביב, התחולל תהליך מעין מאה, ביחסו של הקהל התל אביבי אל המוסיקה הקמריה. בקונצרטים הראשונים, היו באים למזיזואון כמה יקים, כמה סובבים ומספר מוסיקאים, שבאותו ערב לא היה להם מה לעשות. באולם לא נראו כמעט אנשים בלי קרצות. היום, מקץ 15 שנה, הפכה המוסיקה הקמריה נחלת הכלל ובפרט - הנוער, הנוהר למוזיאון, ומהנה קהל של קבע בכל קונצרט.

קונצרטים במחתרת. הקונצרטים הללו, שהם כדוגמת עיונות התזמורת הסימפונית והופעות אחרות, נערכו והתקיימו כמעט במחתרת. מודעה צנועה ברחוב, ללא פרסום בעיתונים, ללא "חוג אוהדי מוסיקה" או "שוחרר מוזיאון", ללא ועדות מיעצות לרפתורא, הודיעה על הקונצרט הבא. בצניעות התפתחה הפעילות המוסיקלית של המוזיאון, בלי פולחן כוכבים. טובי המנגינים מכל הסוגים, וצורות מכל הזמנים, להקות קמריות מכל הארץ - המוזיאון ארגן את הקונצרטים שלו בנוסח קאמרי ממש... הוא הנחיל מרה לאותם סובבים שסבבו, כי המוסיקה הקמריה היא נכס מיוחד ליוצאי אירופה המערבית, שהיו מאוינים לה עוד בימי הקיסר וילהלם... הדבר שימש גם הוכחה כנגד הדעה, שעבר (או לא בא כלל), בארץ, זמנה של המוסיקה הקאמרית ואת מקומה תפסה התזמורת הגדולה והכוכבים המפוצצים. מדי שבת בשבת מתקיימים הקונצרטים הקמריים במוזיאון במסגרת התמונות. שזהו דות מהן נרכשו בהכנסות הקונצרטים. הקונצרטים מתקיימים באוירה, שכולה אמינות. מקום זה הוא היחידי בארץ מבחינת רכותו, שבו שולטת האמנות לשמה, גם במובן זה, שאף גרוש אינו נופל לכיסיהם של הסוחרים בה...

המבקרים בקונצרטים הקמריים, במזיזואון, הרגישו בודאי לא פעם, בדמות אדם שקט, המתהלך כצל מאחורי הקלעים (המדרגות המובילות באולם שלמטה, לחדרים בקומה ב'), בדרך כלל, הוא מאזין בעמידה, כי כל הכרטיסים נמכרים. העל הזה הוא משה קניוק, הרוח השקטה והערה של המוסיקה הקמריה.

איזה עסק מונוך

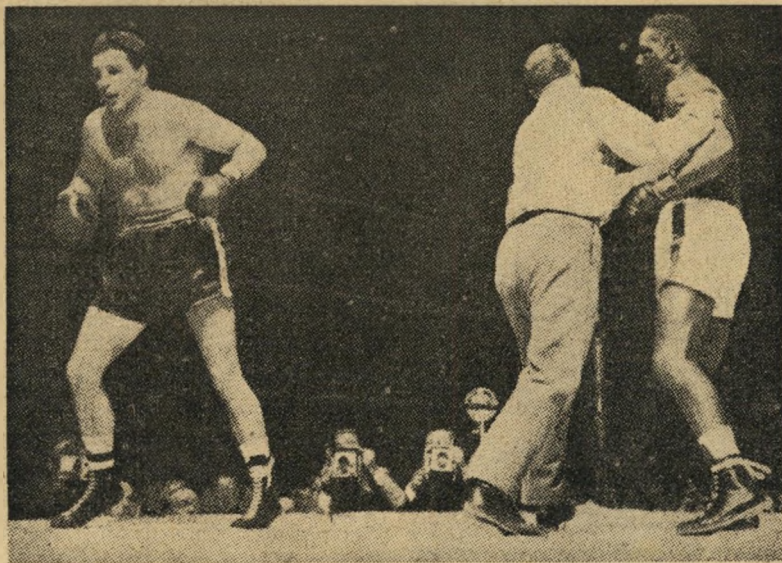
עולם המוסיקה במילנו היה נתון באוירה של מתיחות, שגברה והלכה לקראת הצגת האופרה הקונטול של גיאנקרלו מנוטי, מתיבר איטלקי שהגר לארצות-הברית ושיצירתי תיו זכו להצלחה גדולה בברודוויי. אולם האופרה להסלקה, בערב הצגת הזכורה היה מלא, וכבר לפני עלות המסך לא הלכו הברבים כשורה, היונים, שהיה על השגור לשחרר על הבמה, נשלחו לדיירתו העמית, שלא הבין ליש מה נשלחו, צלה אותן. בשורות הראשונות, המיועדות למבקריו המוסיקליים ולעיתונאים, ישבו בצוחתא מבקרי עתונים קומניסטיים, שהצטיידו מראש במשרוקיות. מיד עם עלות המסך, פרצו קריאות בוז ושריקות.

המתבר מנוטי עמד מאחורי הקלעים וזיי עיה קרה הציפה אותו. הזמרים והתזמורת נאבקו בצוחות הקהל. אישה קמה וצעקה: "בוז לאמריקאים! תחי איטליה! איזה עסק מונוך!" מצוה שישב בין הקהל השיב בזעם: "המורים! בורים הדוטים! הרי אינכם יודעים מה העלילה בכלל!" אבל כנראה הזכיר את העלילה - הקונטול הוא מחזה אוטו-טולטרי חריף. הקרב נמשך גם אחרי סיום המחזה, והמשטרה התערבה, כדי למנוע תגרותידיים רציניות. בחוף זאנח המחבר: "הפוליטיקאים הורגים אותי! למה הם מתערבים במוסיקה?" ואלו שזי טמפו. עתון קומוניסטי, הת רעם: "באיזו רשות מתערב מוסיקאי בפוליטיקה?"

התאגרוכות

פני רוצח

אורד צירלס שומר 20 שבועות על תואר אלוף העולם במשקל כבד - בהתאגרוכות. הוא משלם באימונים אינטנסיביים ובקרבות הכופים את מחיר התואר הנכבד. נצחונות על ליי אומה, בניכחות קהל רב במדיסון סקוואר-גרדן, היה הששי בשורת נצחונותיו להגנת התואר העולמי. מחיריים לכבוד האלוף. צירלס

המתאגרף צירלס אורד (ימין) ויריבו חנות או מחון

אוכנועים

דרך צלחה

תחרויות הקפיצה-על-אופנוע, האקרובטיקה, הדיירה דרך אש או על מסלול גבוה, מושכת קהל עצום בכל העולם. לפי הסטייטיסטיקה, אוהב הקהל הרחב, לחנות במאורע עוצר-הנשימה, יותר מאשר בתחרות ממויכת. מירוצי-אופנועים מושכים את הצופים, בגלל המהירות המסחררת של הרוכבים, אך הקפיצות הן מסמר התחרויות. בכל תחרות גדולה, משתדלים המארגנים להכניס מבצעים מסוכנים, והשיא הוא לרוב רכיבה מתואמת של שני אופנועים. הרוכב הראשון תמונה) צריך להגיע מעל למסרה השמאלית; אם הוא צונח לפני המועד יהרג הרוכב השני, הנמצא תחתיו.

ההרפתקה היא לא רק קשה ומלאה מכשולים, אלא גם מסוכנת. מר פרקינס, אורח בריטי, סבור שבמיים אלה אין שום מעשה שנתון מיוחד במינו. הוא מתכוונן להרפתקה מרתקת ומסוכנת, כאחד: מסע מאנגליה לדרום-אפריקה, דרך מדבר סהרה. מברטיניה יצאו שני רוכבי אופנוע, מר פרקינס על אופנוע "אריאל" 3.5 כוחות-סוס, וחברו - מר סקילטון מניו-זילנד, על

כתיה, קונגו-הבלגית (ביוגלים וחיות-פרא), דרך קניה וטוגניקה, שם הם מקיפים לספס, בעזרת אופנועיהם, על הקלימנג'רו (18700 רגל), ומשם - לקייפטאון ברדום-אפריקה. וכאן יפרדו השנים: הניו-זילנדי חוזר באניה לביתו, והאנגלי, המחפש הרפתקאות נוספות, מתכוונן לחזור ברכיבה על אופנוע למודנר. ההרפתקנים הקדישו ששה חדשים למסעם, ובתום המסע יחזרו פרקינס אל - המעבדה הכימית.

נדורגל

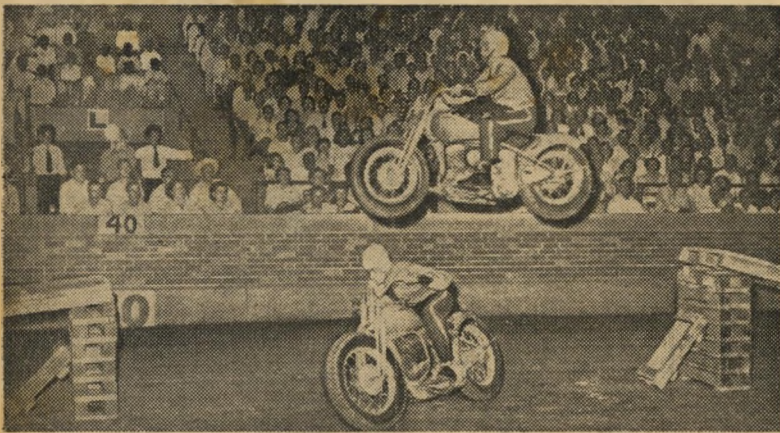
הלירה ירדה. הכבוד עולה

הספורט חשוב בעיני הקבוצות המקצועיות ככל שחורה אחרת. כאשר הפרימה מכובדת, משתדלים להזמינה ולכבדה בכל הזדמנות, אך כאשר נופל קרנה, הרי לא יתעניין בה איש. מצבה של מדינת ישראל בשטח הספיר-כלכלי, ומצא ביחס הפוך ל מצב הפרימה הישראלית בשחקי הספורט. ככל שיודר ערך הלירה, עולה כבוד הקבוצות הספורטיביות מ ישראל.

מוזינים ומוזינים. כאלופיות בינו לאומיות משתדלים המארגנים להגדיל את כספר הארצית המשתתפות עד מספר המקסימום האפשרי. וכך קרה שישראל הזומנה לשני מפעלים בינלאומיים: האחד בווינה, בירת אוסטריה, והשני בניו-דלהי, אשר ב הודו. הנבחרת הישראלית בטניס השולחן התחילה בהכנות רציניות ובשורת מבחנים לקראת הנסיעה לווינה. המאמן והמארגן - רוטבלום - זימן את שחקני "הפועל" ר "מכבי" לפונדק אחד. קשה לקבוע בבירור, אם ישראל תשתתף באליפות הבירה האוסטרית, אך ללא כל ספק ישתתפו במחרות התחרויות 24 ארצות אחרות. האליפות הנושאית עתה את המספר 18, תרכו כמה ועשרים גברים וכמהצית המספר - נשים. התואר של אלוף-עולמי נמצא ברשות-הרבים, מאחר שהאלוף היהודי-אנגלי-פולני-איטלקי (ליד וינה) - ריכרד ברגמן - נמצא בהסגר חמור וקפדני מטעם ההתאגדות האנגלית לטניס-שולחן.

יותר אקוטית היא הזומנה להודו. ב התאחדות הספורט לחובבים התקבלה הקריאה לספורטאי ישראל, לבוא ולהשתתף בתחרויות של עמי אסיה. העומדות להערוך עוד השנה בהודו, אסיה וישראל הם מושגים קרובים יותר מאשר וינה וישראל. ו אכן נשלחה תשובה חיובית. אם תשגר מדינת ישראל בבחרת ראוייה שלמנה (למרות קשיי המסבע) תהא זו הפעם השניה שישראלים יבקרו בניו-דלהי. בפעם הראשונה היתה לפני פרוץ מלחמת העולם הראשונה.

הסקוטים יפלו. נראה שכדורגל-ני סקוטלנד החליטו להתחיל את מגו האיר הערפלי של ארצם במשמי ישראלית מחממת והם יבואו בכמויות רציניות (שתי קבוצות מעולות) בקיץ. הקבוצה הראשונה שתבוא תהיה "דאנדי" והיא תופיע באי-טדיון העירונג, אשר ברמת-גן, ב-30 בחודש מאי. מיד לאחר בואה של "דאנדי", תגיע לישראל קבוצה סקוטית אחרת: "הברני אנס" והיא תשחק כנראה במחצית יוני.

האופנועים, האופנועים ואקרובטיקה

אש או מסלול גבוה

שתי הקבוצות תחלנה בישראל את הסיוור בארצות המורחתי-תיכון. התורכים נסו לס-חוב את הסקוטים לארצם קודם לכן, אך לא הצליחו אם כי הסקוטים יודעים בקמ-צנותם בענייני ממוץ. הרי בענייני שיערים הם נדיבים ומסוגלים להעניק תריסרי שעי-רים.

אופנוע "סנבים" 5 כוחות-סוס. אחרי שיעברו את הלמש באניה, ימשיכו ברכיבה על אופנועיהם, דרך צרפת ואיטליה. מניאפולי ימשיכו באניה עד טוניס באפריקה הצפונית. מטוניס, דרך המדבר סהרה הצעים, בשבילי שיערות גמלים של תושבי המדבר, ירכבו שני ההרפתקנים דרומה - אל קמרון הצר-